

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Trg dr. Franje Tuđmana 2
31400 Đakovo

Poslovni broj: P-342/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Đakovu, po sutkinji toga suda Ivanki Banović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, za Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Osijeku, Stalnoj službi u Đakovu, protiv tuženika Saše Markića, OIB: 85773170764, iz Đurđanaca, Glavna 40, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu Darko Šuper, Ivica Kovačev, Iva Kovačev Radić i Ivan Jukić, Osijek, radi predaje u posjed nekretnina i naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. rujna 2026. u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 25. rujna 2026. godine

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku Saši Markiću iz Đurđanaca, Glavna 40, OIB: 85773170764, u roku od 15 dana predati tužitelju, Republici Hrvatskoj, za Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, OIB: 52634238587, posjed sljedećeg poljoprivrednog zemljišta:

dio kč. br. 1609/1, u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1609/1 T, označena svjetlije plavom bojom, u površini od 16359 m²,

kč. br. 1610 površine 5755, u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1610 T označena tamnije plavom bojom,

kč. br. 1611 površine 2877 m², u nalazu i mišljenju vještaka označena svjetlije zelenom bojom opisane kao 1611 T,

dio kč. br. 1612, u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1612 T, označena tamnije zelenom bojom, u površini od 13403 m²,

dio kč. br. 1616/1, u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1616/1 T, označena žutom bojom, u površini od 20493 m²,

dio kč. br. 1616/2 u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1616/2 T, označena narančastom bojom, u površini od 4594 m²,

kč. br. 1617 površine 33830 m², u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1617 T, označena crvenom bojom,

dio kč. br. 1618/1, u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1618/1 T, označena bež-narančastom bojom, u površini od 18581 m²,

dio kč. br. 1652/1, u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1652/1 T, označen jarko žutom bojom, u površini od 2671 m²

i dio kč. br. 1652/3, u nalazu i mišljenju vještaka opisane kao 1652/3 T, označena smeđe-žutom bojom, u površini od 1586 m²,

sve u sastavu table označene kao T-5/2, upisane u zk. ul. br. 3489 (ranije zk. ul. br. 1067), k.o. Budrovci,

i

riješio je

I. Utvrđuje se da je u preostalom dijelu tužba povučena.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 365,90 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 25. rujna 2026. godine pa nadalje do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. U preostalom dijelu se zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovome sudu dana 23. prosinca 2019. godine podnio tužbu protiv tuženika, radi predaje u posjed nekretnina i naknade štete.

U tužbi je naveo da je vlasnik poljoprivrednog zemljišta i to dio k.č.br. 1609/1, 1610, 1611, dio kč. br. 1612, dio kč. br. 1618/1, 1617, 1616, dio kč. br. 1616/2, 1650, dio kč. br. 1652/1, dio kč. br. 1612, dio kč. br. 1652/3, 1653/1, dio kč. br. 1654/1 i 1653/3, označenog kao tabla T-5/2, ukupne površine 16,8806 ha, upisane u zk. ul. 1067 k.o. Budrovci, koje je dao u zakup na rok od 20 godina zakupniku Hrvoju Ciganoviću temeljem Ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske od 10. travnja 2015. i Aneksa tog ugovora od 17. srpnja 2015. godine. Tužitelj dalje navodi da je s tuženikom raskinuo Ugovor o privremenom korištenju navedenog poljoprivrednog zemljišta od 26. travnja 2013. godine dana 25. veljače 2015. godine, a da je tuženik ostao u posjedu predmetnih nekretnina bez ikakvog pravnog osnova te ih i dalje gospodarski iskorištava, iako je bio pozvan da predmetne nekretnine dobrovoljno preda u posjed tužitelju. Tužitelj navodi da kako ne može raspolagati opisanim poljoprivrednim zemljištem, time je za njega nastala šteta zbog nemogućnosti naplate godišnje zakupnine.

Slijedom navedenog, tužitelj je postavio tužbeni zahtjev da je tuženik dužan tužitelju predati u posjed poljoprivredno zemljište i to dio kč. br. 1609/1, 1610, 1611, dio kč. br. 1612, dio kč. br. 1618/1, 1617, 1616, dio kč. br. 1616/2, 1650, dio kč. br. 1652/1, dio kč. br. 1612, dio kč. br. 1652/3, 1653/1, dio kč. br. 1654/1 i 1653/3 označenog kao tabla T-5/2 ukupne površine 16,8806 ha upisane u zk. ul. 1067 k.o.

Budrovci, te da je dužan tužitelju naknaditi štetu u iznosu od 13.434,33 kn za svaku godinu korištenja počev od 1. siječnja 2019. godine.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći u osnovi da nije točno specificiran tužbeni zahtjev jer se dio nekretnina u tabli T-5/2 vodi kao vlasništvo tužitelja, a dio kao vlasništvo tuženika i drugih privatnih osoba s kojima tuženik ima sklopljen ugovor o zakupu. Tuženik je ustvrdio i da uredno plaća zakupninu.

3. Podneskom od 16. studenoga 2021. godine, nakon provedenog uviđaja na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodete te identifikacije nekretnina, tužitelj je postavio tužbeni zahtjev na način da se tuženiku naloži putem Grada Đakova predati u posjed poljoprivredno zemljište i to: dio 1609/1 u površini od 16363 m², 1610 površine 5757 m², 1611 površine 2938 m², dio 1612 u površini od 13404 m², dio 1616/1 u površini od 20493 m², dio 1616/2 u površini od 4594 m², 1617 površine 33830 m², dio 1618/1 u površini od 18685 m², dio 1652/1 u površini od 2669 m² i dio 1652/3 u površini od 1568 m², u sastavu table označene kao T-5/2, ukupne površine 12,0301 ha, sve upisane u zk. ul. br. 1067 k.o. Budrovci, vlasništvo Republike Hrvatske te da se tuženiku naloži naknaditi tužitelju štetu u iznosu od 9.359,42 kn za svaku godinu korištenja do predaje u posjed s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Naime, tužitelj je ustvrdio da se prema nalazu i mišljenju vještaka geodete tuženik nalazi u posjedu 120301 m² zemljišta, te da zakupnina za navedenu površinu iznosi 9.359,42 kn.

4. Sud je po provedenom dokaznom postupku donio presudu pod poslovnim brojem P-909/2019-3 od 4. ožujka 2022. godine, a kojom je usvojio konačno postavljen tužbeni zahtjev kako je to sve navedeno pod toč. 3. ovog obrazloženja, te naložio tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 3.880,00 kn zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, međutim, Županijski sud u Rijeci je rješenjem pod poslovnim brojem GŽ-573/2022-4 od 8. listopada 2025. ukinuo donesenu presudu i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

5. Naime, drugostupanjski sud je istaknuo kako je sud prvog stupnja prihvatio tijekom postupka preciziran tužbeni zahtjev a koji nije određen niti odrediv jer iz nalaza i mišljenja vještaka i kopije katastarskog plana s ucrtanom strukturom vlasništva predmetne table T-5/2 proizlazi da ista obuhvaća dijelove pojedinih nekretnina, pa u takvoj situaciji da bi tužbeni zahtjev bio određen ili odrediv u odnosu na pojedine dijelove nekretnina, treba biti individualiziran na način da je određen odgovarajućim oznakama kako ne bi bilo dvojbe koji realni dio nekretnine tuženik treba predati u posjed. Viši sud stoga upućuje kako je u ponovljenom postupku potrebno ispraviti, odnosno dopuniti tužbu, na način da bi se po istoj moglo postupiti na način da budu jasno navedeni realni dijelovi pojedinih nekretnina koje bi tuženik bio u obvezi predati tužitelju u posjed, a što bi, prema mišljenju suda, bilo moguće, ukoliko to bude pobliže opisano i označeno u kopiji katastarskog plana priloženog uz nalaz i mišljenje vještaka, a sve to iz razloga jer dijelovi pojedinih nekretnina čiju predaju u posjed tužitelj traži, moraju biti određeni kako katastarskom oznakom i površinom, tako i oblikom i položajem te odgovarajućim oznakama. Osim toga, viši sud je ukazao da sudska odluka obvezuje stranke koje sudjeluju u postupku, a samo iznimno i treće osobe, pa je u daljnjem tijeku postupka potrebno također cijeliti i to da tužitelj tužbenim zahtjevom traži predaju u posjed nekretnina putem Grada Đakova, a isti nije stranka u

ovom postupku. U odnosu na tužbeni zahtjev za naknadu štete, viši sud je ukazao kako prvostupanjski sud u svojoj odluci, glede ovog dijela zahtjeva, nije iznio jasne razloge, pa da u tome dijelu odluku nije bilo moguće ni ispitati.

6. U ponovljenom postupku, ovaj sud je uvažavajući upute drugostupanjskog suda, a po prijedlogu tužitelja, pribavio dopunski tehnički nalaz vještaka geodete, sukladno kojem je tužitelj konačno postavio tužbeni zahtjev kao u izreci ove presude (podnesak tužitelja od 10. lipnja 2026. godine).

7. Konačnim postavljanjem tužbenog zahtjeva, tužitelj je djelomično povukao tužbu jer je iz tužbenog zahtjeva izostavio dio kojim traži predaju posjeda nekretnina putem Grada Đakova, zatim, povukao je tužbu u dijelu kojim je potraživao isplatu naknade štete zbog nemogućnosti ubiranja zakupnine za predmetno poljoprivredno zemljište, a povučen je i djelomično zahtjev za predaju nekretnina u posjed, jer je tužitelj konačno zahtijevao predaju u posjed pobliže navedenih nekretnina u izreci ove presude, a koje su ukupne površine 12,0149 ha, dok je tužbom zahtijevao predaju u posjed ukupne površine od 16,8806 ha, a kasnije preciziranim tužbenim zahtjevom, 12,0301 ha, po kojemu je bila i donesena ukinuta prvostupanjska presuda. Budući se tuženik na opisano djelomično povlačenje tužbe nije očitovao, smatra se da je na isto pristao, pa je slijedom navedenog sukladno članku 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje ZPP) odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom I.

8. Sud je u dokaznom postupku, da bi utvrdio odlučne činjenice, pročitao svu priloženu materijalnu dokumentaciju u spisu, a prije svega, Ugovor o zakupu od 10. travnja 2015. i Aneks Ugovora, Ugovor o privremenom korištenju poljoprivrednog zemljišta, Odluku gradskog vijeća Grada Đakova, izvršen je očevid na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodete Gorana Sokolovića, vještak geodeta je sačinio tehnički nalaz i dopune nalaza, saslušani su svjedoci Stjepan Kočet i Hrvoje Ciganović, a saslušan je i vještak geodeta Goran Sokolović. Daljnjih dokaznih prijedloga nije bilo.

9. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u smislu članka 8. ZPP-a, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je konačno postavljen tužbeni zahtjev osnovan.

10. Predmet spora je zahtjev tužitelja za predaju u posjed nekretnina, odnosno njihovih dijelova, upisanih zk. ul. 3489 (ranije zk. ul. 1067) k.o. Budrovci, u sastavu table označene kao T-5/2, ukupne površine 12,0149 ha.

11. Iz sadržaja materijalnih dokaza u spisu, utvrđeno je slijedeće:

- između stranaka je 26. travnja 2013. sklopljen Ugovor o privremenom korištenju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske na području Grada Đakova k.o. Budrovci u površini od 58,32 ha uz naknadu od 45.314,64 kn na rok do 5 godina, odnosno do sklapanja Ugovora o zakupu ili drugog oblika raspolaganja poljoprivrednim zemljištem;

- predmet navedenog Ugovora je bilo zemljište površine 58,32 ha uz popis čestica i njegov su sastavni dio, a prema popisu radi se o česticama T-2/6 oranica od 20,20 ha, T-2/8 oranica površine 20,83 ha i T-5/2 oranica površina 17,29 ha;

- u ime tužitelja kao zakupodavca, a uz suglasnost Agencije za poljoprivredno zemljište, sklopljen je po gradonačelniku Grada Đakova i Hrvoja Ciganovića iz Đakova kao zakupnika Ugovor o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske na području Grada Đakova od 10. travnja 2015. i to tabla T-1/12 oranica površine 6 ha, tabla T-1/13 oranica površine 16,22 ha, tabla T-2/1 oranica površine 16,59 ha, tabla T-2/2 oranica površine 16,96 ha, tabla T-5/1 oranica površine 8,90 ha, tabla T-5/2 oranica površine 21,50 ha, tabla T-8 oranica površine 3,25 ha i tabla T-11 oranica površine 304 ha k.o. Budrovci, sa popisom čestica u pravitku tog Ugovora;

- između tužitelja i Hrvoja Ciganovića sklopljen je i Aneks navedenog Ugovora 17. srpnja 2015. u kojem su između ostalog izmijenjene površine pojedinih tabli te pobliže navedeno koje sve katastarske čestice i kojom površinom ulaze u pojedine table,

- prema nalazu i mišljenju vještaka mjerničke struke Gorana Sokolovića, dipl. ing. Geodezije, ukupna površina table T-5/2 je 25,0863 ha, površina katastarskih čestica i dijelova katastarskih čestica u toj tabli koje su u vlasništvu RH iznosi 15,9675 ha, površina katastarskih čestica i dijelova katastarskih čestica u vlasništvu fizičkih osoba iznosi 9,1188 ha, dok površina katastarskih čestica i dijelova katastarskih čestica u tabli iz Ugovora i (konačnog) tužbenog zahtjeva iznosi 12,0259 ha (vrijednost izjednačenih površina), odnosno 12,0149 ha (vrijednost računatih površina prema grafičkom prikazu),

- tužitelj se prije pokretanja predmetnog postupka obratio tuženiku radi predaje u posjed navedenih nekretnina iz tužbe te radi naknade štete,

- tuženik je u posjedu prijepornih nekretnina i njihovih dijelova te je po zahtjevu tužitelja odbio predati ih u posjed.

12. Iz iskaza svjedoka Hrvoja Ciganovića i Stjepana Kočeta utvrđeno je da je tuženik bio pozvan od strane Stjepana Kočeta kao predsjednika povjerenstva za uvođenje u posjed zakupnika poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske na području Grada Đakova da Hrvoju Ciganoviću koji je u javnom natječaju dobio u zakup između ostalog i poljoprivredno zemljište označeno kao tabla T-5/2 preda u posjed navedeno zemljište, kao i ostale zakupnike zemljišta koje je isti dobio u zakup, ali je tuženik to odbio uz navode da na tom zemljištu ima i nekretnine u svom vlasništvu, s time da je vršena identifikacija navedene table i utvrđeno da je tuženik doista upisan kao vlasnik na dijelu nekretnina koje čine sastavni dio te table.

13. Uvažavajući uputu drugostupanjskog suda, sud je u ponovljenom postupku proveo dopunsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku geodeti Goranu Sokoloviću, kojemu je naloženo da na kopiji katastarskog plana odgovarajućim oznakama (slovima, brojkama ili drugim oznakama) naznači dijelove predmetnih nekretnina, kao i površinu tih dijelova, u odnosu na katastarske čestice u vlasništvu tužitelja, koje ulaze u sastav table T-5/2, a koje su obuhvaćene konačno postavljenim tužbenim zahtjevom.

14. Vještak je tako po zadatku suda izradio dopunu ranijeg tehničkog nalaza te izračunao ukupnu površinu katastarskih čestica i dijelova katastarskih čestica iz tužbenog zahtjeva unutar table T-5/2, te tablično prikazao površine katastarskih čestica, udio površina utuženih čestica u tabli T-5/2 i označio ih dodatkom "T", te ih kao takve označio i u grafičkim prilogima (str. 188 do 196 spisa), a na prijedlog tužitelja, zbog jasnoće koji su to točno dijelovi nekretnina predmet postupka, vještak je iste na grafičkom prikazu dijelova predmetnih katastarskih čestica preklopljenih na digitalni ortofoto i digitalni katastarski plan (str. 220. spisa), označio bojama i kč. br. oznakama uz dodatnu oznaku "T", kao oznaku da se čestica nalazi u predmetnoj tabli T-5/2.

15. Na dopune tehničkog nalaza vještaka stranke nisu imale primjedbi, a tuženik je predlagao tek da se vještaka pozove na ročište radi usmenog pojašnjenja nalaza i dopune.

16. Na ročištu 15. rujna 2026. vještak je usmeno saslušan, kojom prilikom je navodio da ostaje u cijelosti kod danog tehničkog nalaza i njegove dopune, koji je izradio u cijelosti u skladu sa zadatkom suda, navodeći da je dopuna nalaza bila čista tehnička radnja oko iskazivanja konkretnih površina predmetnih čestica koje su obuhvaćene tužbenim zahtjevom. Dalje je obrazlagao kako je predmetna tabla T-5/2 svojim sastavom karakteristična iz razloga što je dijelom čine čestice u vlasništvu Republike Hrvatske, a dijelom u privatnom vlasništvu, a isto tako, da čestice koje su u vlasništvu Republike Hrvatske, koje su obuhvaćene tužbenim zahtjevom, da ne čine u cijelosti svojom površinom tablu T-5/2, već su pojedine čestice dijelom unutar table, a dijelom izvan nje. Sve to je pojedinačno naveo i tablično prikazao u nalazu. Opisivao je kako je u naravi između pojedinih čestica iskopana te uređena putna i kanalska mreža koja presijeca predmetne katastarske čestice te neke njihove dijelove ostavlja izvan predmetne table. Naveo je kako je opisano stanje karakteristično i za okolne table koje nisu predmet ovog postupka, ali koje Republika Hrvatska također daje u zakup na području k.o. Budrovci. Naveo je da su čestice koje je obuhvatio konačnim tehničkim nalazom u isključivom vlasništvu Republike Hrvatske, a na upit je odgovorio da do svih njih nije moguće doći bez prolaska preko čestica koje su u vlasništvu tuženika i trećih osoba, ali da do same table T-5/2 postoji prilaz javnim putem. Naime, kada je predmetna tabla formirana, njezin pristup je bio osiguran sa sjeveroistočne strane s poljskog puta, dok su ostale tri strane predmetne table ograničene iskopanim kanalima preko kojih nisu izrađeni propusti. Za određivanje površina predmetnih čestica, koristio je grafičku metodu obračuna površina s njezinim izjednačenjem na knjižne vrijednosti. Samom izmjerom na terenu, naveo je da bi se dobile neznatno različite površine, a koje su s obzirom na način obrade promjenjive iz godine na godinu. Radi izrade dopune tehničkog nalaza, ove godine je ponovno bio na licu mjesta te je uočio neznatna odstupanja između stanja na terenu i podataka digitalnog ortofoto plana te je zaključio da je zbog nepravilnih linija obrade moguće koristiti podatke s digitalnih ortofoto snimaka. Isto tako je uočio da je korisnik predmetne table na jugoistočnom dijelu kanala obradom došao do samog pokosa, zanemarujući bankinu i zaštitni pojas uz kanal, a linija uz poljski put je nepravilnog oblika. Konačno, naveo je da, a na upit je odgovorio još da je ponovnim izlaskom na teren utvrdio da korisnik predmetne table svojim načinom obrade s godinama mijenja njezin oblik i granice, a pokušao se uvjeriti da stvarno stanje na terenu odgovara ortofoto snimkama. Zaključno je naveo kako smatra da je danom dopunom tehničkog nalaza u dovoljnoj mjeri odredio površine predmetnih čestica unutar i izvan predmetne table te iste označio

odgovarajućim oznakama, a da sve daje jasnoću u smislu određivanja točne površine koja se u slučaju usvajanja konačno postavljenog tužbenog zahtjeva treba predati.

17. Kako na iskaz vještaka te njegove dane nalaze i mišljenja nije bilo primjedbi stranaka niti daljnjih pitanja, sud je iste u cijelosti prihvatio kao stručno i valjano dane, a kojima je u cijelosti odgovoreno na zadatak vještačenja.

18. Kako je tužitelj sukladno rezultatima vještaka geodete i njegovoj dopuni tehničkog nalaza postavio precizan tužbeni zahtjev kojim su jasno određeni dijelovi predmetnih čestica koje se traže na predaju u posjed, koji realni dijelovi su određeni tako što su označeni površinom (u nalazu vještaka računate površine prema grafičkom dijelu, 3. stupac na str. 3. dopune tehničkog nalaza od 20. ožujka 2026., str. 190. spisa), odgovarajućom oznakom (broj katastarske čestice sa dodatkom "T") i bojama sukladno grafičkom prikazu (str. 220. spisa), to je sud takav tužbeni zahtjev imao prihvatiti, a iz razloga jer u ovoj fazi postupka nije sporno da su iste isključivo vlasništvo tužitelja a da je tuženik u njihovom posjedu, a iz stanja spisa proizlazi da je u njihovom posjedu bez valjanog pravnog temelja. Naime, tuženiku je Ugovor o privremenom korištenju poljoprivrednog zemljišta, raskinut još 25. veljače 2015. godine, koju činjenicu nije uopće osporio tijekom ovog postupka, a kako nije dokazao da bi po bilo kojoj drugoj osnovi imao pravo na njihov posjed, odnosno da ima pravo odbiti njihovu predaju, to je isti dužan predati tužitelju posjed nekretnina kojih je tužitelj vlasnik, sukladno čl. 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine” broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14.).

19. Odluka o parničnom trošku donesena je sukladno odredbi članka 154. st. 4. ZPP-a. Naime, uzimajući u obzir obim djelomičnog povlačenja tužbe (točka 7. obrazloženja u vezi s točkom I. izreke rješenja) u odnosu na prvotno postavljeni tužbeni zahtjev, sud je ocijenio da su stranke djelomično uspjele u ovoj parnici u približno jednakim dijelovima, pa je primjereno da svaka stranka snosi svoje troškove zastupanja, s time da je sud obzirom na sve okolnosti ocijenio opravdanim da se tužitelju prizna polovica troška vještačenja i očevida na licu mjesta, jer je isto bilo nužno provesti u ovom predmetu, a u cijelosti ga je predujmio tužitelj. Kako je za očevid i vještačenje ukupno utrošeno 731,80 eura (a ne 800,00 eura kako to u svom troškovniku navodi tužitelj), polovica je 365,90 eura, stoga je odlučeno kao u izreci pod točkom II. rješenja.

U Đakovu 25. rujna 2026.

Sutkinja
Ivanka Banović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po zakonskom zastupniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-a948e**

Kontrolni broj: **0014e-b8106-d8e41**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.